

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΑΣΠΙΣΕΩΣ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΞΙΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Τηλεομοιότυπον ὑπ' ἀριθμ. 379/26-8-99

Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
Κύριον Χριστόδουλον

« Τό Τάμα τοῦ Ἔθνους »
(Μνημεῖο Δοξολογίας, Εὐγνωμοσύνης, Παρακλήσεως)

Μακαριώτατε,
Εὐλογεῖτε.

Παρ' ὅλον πού γνωρίζω ὅτι δι' Ὑμᾶς ἀποτελεῖ «κοινόν τόπον» τό θέμα διά τό ὁποῖον θά σᾶς ἀπασχολήσω, ἐν τούτοις ὑποβάλλω τήν παροῦσαν ὡς ἐκδήλωσιν ψυχικῆς μου ἀνάγκης, ὑπό τήν ἔποψιν ὅτι εἶναι ἠθική μου προσφορά, δίκην κοδράντη τῆς χήρας τοῦ Εὐαγγελίου.

Α'

Ὁ 19ος αἰών ἦτο αἰών προόδου τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καί τῶν γραμμάτων. Ἦτο ὁμῶς καί αἰών ἐνός τῶν μεγαλυτέρων θαυμάτων εἰς τήν ἱστορίαν τῆς πορείας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Τοῦ θαύματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Ὅταν ὁλόκληρος Εὐρώπη ἔτρεμε πρό τῆς πανισχύρου Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς βαρβάρου καί ἀνηλεοῦς σπάθης της. Ὅταν ὁ Πατριάρχης, ἀναλογιζόμενος τήν τραγωδίαν καί τόν κίνδυνον ἐξαφανισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας, ἀφώριζε τήν Ἐπανάστασιν. (Ὅντως εἶναι γεγονός ὁ ἀφορισμός, δι' ὃνπερ ὁ Σουλτάνος Μαχμούτ Β' κρέμασε τόν Πατριάρχη καί ὄχι εἰκονικός - ἅς θυμηθοῦμε λίγο τόν Ἀριστοτέλη Βαλαωρίτη -) .

Ὅταν οἱ Εὐρωπαῖοι ἐχλεύαζον τοὺς Ἕλληνες ὡς τρελλούς. Τόσα καί τόσα ὅταν...

Ἐγινε τό μέγα θαῦμα. Ἡ πίστις μας εἰς τόν Θεόν Δίκαιον μετέτρεψε τήν διαλεκτικήν τῆς ἀπαισιοδοξίας πού ἐπεκράτει πρό τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς διαλεκτικήν αἰσιοδοξίας. Εἰς δύναμιν τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων τό 1821. «Ὅταν ἀποφασίσουμε νά κάνωμε τήν ἐπανάστασιν, δέν ἐσυλλογισθήκαμεν οὔτε πόσοι εἴμεθα, οὔτε πῶς δέν ἔχομεν ἄρματα, οὔτε ὅτι οἱ Τοῦρκοι βαστοῦσαν τά κάστρα καί τάς πόλεις, οὔτε κανέναν φρόνιμος μᾶς εἶπε, πού πᾶτε ἐδῶ νά πολεμήσετε μέ σιταροκάραβα βασσέλα...» «Φυλάξατε τήν πίστιν σας καί νά τήν στερεώσετε, διότι, ὅταν ἐπιάσαμε τά ἄρματα, εἶπαμε πρῶτα ὑπέρ Πίστεως καί ἔπειτα ὑπέρ Πατρίδος».

Ὅσοι διαθέτουν κόκκον κριτικῆς σκέψεως ἐννοοῦν τό μέγεθος καί τό βάθος τῶν λόγων αὐτῶν τοῦ Γέρου τοῦ Μωρηᾶ πρός μαθητάς τοῦ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου στήν Πνύκα.

Εἶναι ἓνα σάλπισμα περί τῶν πνευματικῶν δυνάμεων.

Ὁ Ναός τοῦ Σωτῆρος πρέπει νά εἶναι ὄχι ἓνα Μουσεῖο, ἀλλά ζωντανός Ὄργανισμός, τοῦ ὁποίου ἡ φωνή νά ἀκού-

εται νυχθημερόν εις τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καί ὅπως λέγει ὁ ἐθνικός μας ποιητής :

« Μέ φωνή πού καταπείθει
προχωρῶντας ὁμιλεῖς :
Σήμερα, ἄπιστοι, ἐγεννήθη,
ναί , τοῦ κόσμου ὁ Λυτρωτής (97)»
«Αὐτός λέγει... Ἀφογκρασθῆτε:
Ἐγώ εἰμ' Ἄλφα, Ωμέγα Ἐγώ,
πέστε , πού θά ἀποκρυφθῆτε
ἐσεῖς ὅλοι , ἂν ὀργισθῶ ; » (98)

Εἶναι ἓνα ἠθικόν ράπισμα κατ' ἐκείνων ὅλων, πού ὅλως παραδόξως συκοφαντοῦν τήν ἀγνοτέραν τῶν ἐπαναστάσεων, ἀποδεικνύοντες εἴτε παντελῇ ἄγνοιαν, εἴτε διαστρέφοντες τὰ ἱστορικά γεγονότα ἀπό φθόνον καί ἰδιοτελῇ ὑστεροβουλίαν ἀνθελληνισμοῦ, πράγματα ἰσοδυναμοῦντα μέ ἀχαριστίαν καί ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρός τήν πνευματικήν «Τροφόν καί Μητέρα των».

Β'

Προήχθημεν εἰς τήν εἰσαγωγήν ταύτην πληροφορηθέντες ἀπό τὰ Μ.Μ.Ε. περί τῶν ἀγαθῶν προθέσεων σας νά προβῆτε εἰς τήν ἐναρξιν ἐκπληρώσεως τοῦ Τάματος τοῦ Ἑθνους, διά νά σᾶς ἐκθέσωμε τάς ἀκολουθούς σκέψεις τῆς ταπεινότητος μας.

Φρονοῦμεν ὅτι :

Ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ Τάματος πρέπει νά ἔχῃ πρισματικόν σκοπόν :

- Θρησκευτικόν
- Ἐθνικόν
- Πολιτιστικόν.

Πρῶτον Θρησκευτικόν: Ὑπό τήν ἔποψιν ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις δέν θά ἀποτελῇ ἓνα τρόπον ἀποφυγῆς τῆς «Ἑβρε-

ως» τῆς Ὁργῆς τοῦ Θεοῦ. Οἶονεῖ «τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενοι».

Οἱ Ἕλληνες αὐτεθυσιάσθησαν - ἔγιναν μάρτυρες - διότι οἱ καρδιές των ἐφλέγοντο «Πρῶτον ὑπὲρ Πίστεως καὶ ὕστερα ὑπὲρ Πατρίδος ».

Ἐκεῖ εἰς τὰ Δερβενάκια, στὸν Ἅγιον Σώστη, ὥρκισε τοὺς Ἕλληνες ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ γιὰ νὰ δοξάζουν τὸν Θεόν, νὰ νηστεύουν τὶς ἡμέρες αὐτές καὶ νὰ κτίσουν Ναὸν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Αὐτός ὁ πόθος καὶ αὐτὸ τὸ Τάμα ἐδόνει τὴν ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων, ἀτσάλωνε τὶς λυγισμένες καρδιές των ἀπὸ τὶς συμφορές, τὴν φωτιά, τὴ σπάθην καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα. Ἔτσι ἡ 4ῃ Ἐθνικὴ Συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ Ἄργος εἰς τὸ ἀπὸ 31.7.1829 ἩΨήφισμά της δηλοῖ :

«Ἡ 4ῃ Συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων νομίζει ἐαυτὴν εὐτυχῇ γενομένη ὄργανον, δι' οὗ τὸ Ἔθνος ἐκπληροῖ τὸ πλεόν εὐθετον τῶν χρεῶν του, τὸ νὰ ἀναπέμψῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸ Θεόν, ὅστις ἔδειξε τοιαῦτα θαύματα διὰ τὴν σωτηρίαν του».

Τὸ δὲ ἄρθρον 1 τοῦ ἰδίου Ψηφίσματος ρητῶς ὀρίζει: «Ὅταν ἡ τοπικὴ περιφέρεια τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ καθέδρα τῆς Κυβερνήσεως καταστῶσιν ὀριστικῶς καὶ οἱ οἰκονομικοὶ πόροι τοῦ Κράτους ἐπιτρέψουν, θέλει ἀνεγερθῇ, κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν καθέδραν αὐτῆς Ναὸς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν».

Διὰ δὲ τοῦ 3.4.1838 Διατάγματος ἀναγνωρίζεται ὅτι ὁ Ναὸς τοῦ Σωτῆρος θά θεωρῇται ὡς ἐθνικὸν μνημεῖον, ἐκφράζον τὴν πρὸς τὸν Ὑψιστον εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἔθνους. Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι κάθε Ἕλλην θέλει φιλοτιμηθῇ νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον.

μακαριωτατε,

Ἐπειδὴ πολὺ συχνὰ ὁμιλοῦμεν περὶ θαυμάτων καὶ διὰ νὰ θεμελιώσω τοῦτο, θὰ ἀναφέρω τοῦτο μόνον:

Ὁ Φωτᾶκος περιγράφει ὅτι ὁ Δράμαλης στρατηγηματικῶς δέν ἔσφαλεν. Εἶχεν λαμπρὸν σχέδιον καὶ ὅτι ἡ συμφορά του ὑπῆρξεν ἀνεξάρτητος τῆς φρονήσεώς του, τῆς γενναιότητός του καὶ τῆς θελήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ του.

Ὁ Δράμαλης εἶχε λαμπρὸν σχέδιον (σελ. 298, Τόμος Β).

Ἡ σωτηρία τῆς Πατρίδος ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν εὐφυΐαν τοῦ Θεοδ. Κολοκοτρώνη, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν Θείαν Πρόνοιαν. «Ὁ χρόνος ἐκεῖνος κατ' ἐξαίρεσιν ἦτο ἄβροχος καὶ εἰς τὸν κάμπον τοῦ Ἄργους ἡ ξηρασία μοναδική. Τροφές δέν ὑπῆρχαν...». «Ἐστιψαν τὰ κεφαλάρια καὶ τὰ πηγᾶδια ἐβάθυναν καὶ δέν ἐχόρταιναν νερόν. Αὐτό διὰ τὰ ξένα στρατεύματα εἶναι θάνατος ...» (σελ. 300, Τόμος Β').

«Ὁ Θεὸς ὑπέγραψε τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ὑπογραφὴν του δέν τὴν παίρνει πίσω ».

Τό πιό πάνω γεγονός δέν ἦτο χέρι Θεοῦ ;

Ὅθεν, ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ Τάματος θὰ ἀποτελῇ διὰ τοὺς ἐπερχομένους μία ζωντανὴ ὑπόμνησις, ὅτι «ὁ λαβὼν πᾶσαν ἐξουσίαν ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς» ὥρισε τὸν προστεταγμένον καιρὸν τῆς παλλιγενεσίας τῶν Ἑλλήνων (Παῦλος στὸν Ἀρειὸν Πάγον).

Πρέπει νὰ εἶναι πηγὴ φωτεινῆς ἀκτινοβολίας τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ (καὶ ὄχι γύφτικος γάμος).

Δεύτερον Ἐθνικόν: Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις ἀποτελεῖ διὰ τοὺς ἱστορικοὺς μέγα δίδαγμα. Ἡ Ἑλλάς νὰ δίδῃ εἰς τὸν κόσμον καὶ πάλι τό δίδαγμα ὅτι οἱ νεώτεροι Ἕλλη-

νες εἶναι γνήσιοι ἀπόγονοι τοῦ Λεωνίδα, τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Ἀθαν. Διάκου, τοῦ Ὀδυσσεά Ἀνδρούτσου.

Τρίτον Ἐκπολιτιστικόν: Ὁ Ναός τοῦ Σωτῆρος πρέπει νά ἔχῃ ραδιοφωνικόν καί τηλεοπτικόν Σταθμόν παγκοσμίου ἐμβελείας διά Δορυφόρου, δι οὗ θά ἐκπέμπωνται ἐπὶ 24 ὥρου βάσεως ἡ Ἀγία Γραφή εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ Κόσμου. Ἀκόμη καί εἰς τὴν Ζούγκλαν, ἵνα πραγματοποιηθῇ ἡ πρόρρησις πρὸς τὴν Σαμαρείτιδα : « ... ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱερουσαλύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ ... » (Ἰωάν. Δ').

Νά πλαισιοῦται ὑπὸ κτισμάτων πού θά στεγάζουν Ἱδρύματα διακονίας τῶν Πνευματικῶν Ἀξιῶν, ὡς Ἀκαδημίαν, Χριστιανικόν Θέατρον, Βιβλιοθήκας, Μουσεῖον Χριστιανικῶν κειμηλίων, Αἵθουσαν διεθνῶν Χριστιανικῶν Συνεδρίων κλπ. κλπ.

Συνελόντι, δι' εἰπεῖν, ἡ ἀνέγερσις ἐνός τοιούτου Ἱ. Ναοῦ μετὰ ἱκανοῦ ἀριθμοῦ καί ἱκανῶν διαστάσεων κτισμάτων χρήζει τῆς συνεργασίας, οὐχί μόνον Ἀρχιτεκτόνων, Ναοδομίας, ἀλλὰ καί τῆς ἐθελουσίας προσφορᾶς πολλῶν εἰδικῶν ταλαντούχων ἄλλων τομέων.

Ὁ Ἱ. Ναός πρέπει νά κεῖται εἰς κατάλληλον χῶρον μέ δίκτυον συγκοινωνιῶν διά πρόσβασιν εἰς θάλασσαν, διά περιηγήσεις Ἑλλήνων καί Ξένων πρὸς τὰ νησιά μας μέ τὴν πληθύν χριστιανικῶν προσκυνημάτων. Τό Τάμα πρέπει νά ἀπηχῇ τό Μῆνυμα ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀνά τούς αἰῶνας ἀπετέλεσε καί θά ἀποτελῇ τό λίκνον τῶν Πνευματικῶν Ἀξιῶν, τῶν ἀρετῶν πού κάνουν αὐτό τό δίπουν ἄπτερον ὄν νά εἶναι ὄντως κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ. Ἔργον βεβαίως πού θά ἀπαιτήσῃ κόπους, μόχθους καί θυσίας οὐχί μόνον μιᾶς γενεᾶς.

Διακατεχόμενοι από τάς σκέψεις ταύτας θά παρακαλούσαμε τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα νά μᾶς δεχθῇ εἰς ἀκρόασιν διά τήν ἔκθεσιν τῶν ἀπόψεών μας ὡς πρός τήν ἐπιλογήν τοῦ καταλλήλου χώρου διά τήν ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Εἰδικῶς ὡς πρός τό θέμα τοῦ χώρου δραττόμενοι τῆς εὐκαιρίας σᾶς διαβεβαιούμεν, ἐκφράζοντες καί τήν ἄποψιν τοῦ Δ.Σ., ὅτι εἵμεθα πρόθυμοι νά παράσχωμεν πᾶσαν ἐντός τῶν δυνατοτήτων μας συνδρομήν.

Σᾶς ἀσπαζόμεθα τήν δεξιάν μετά υἱικοῦ σεβασμοῦ καί τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ι. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΑΙΚ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Σημείωσις: Μέ τό ὑπ'ἀριθμ. 448/30.9.99 τηλεμοιότυπόν μας διευκρινίσσαμεν εἰς τόν Μακαριώτατον καί τήν Ἱεράν Σύνοδον, ὅτι πρόκειται περί δωρεᾶς τοῦ Ἰδρύματος πανοραμικοῦ λόφου, εἰς τήν μεῖζονα περιοχὴν Ἀθηνῶν, ἀπ' ὅπου τό «Τάμα τοῦ Γένους» θά εἶναι ὁρατόν ἀπό τήν Κάρυστον μέχρι καί τήν Αἰγίναν.

ⁱ ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΤΕΥΧΟΣ 2ον: ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2000